

ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

ΜΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Μεταρρυθμίσεις ποινικών διατάξεων, κατάργηση των καταστημάτων κράτησης Γ΄ τύπου και άλλες διατάξεις»

1. Με το άρθρο 1 παρ. 1 του σχεδίου νόμου καταργείται το άρθρο 1 του ν. 4274/2014 (ΦΕΚ Α΄147) ως προς τις παραγράφους 1,3,4,5,6, 8,9, 10,11,12,13,14 και 15 που ορίζουν τα εξής:

1. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του Ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Εξαιρούνται επίσης οι μεταγωγές που γίνονται προς τα καταστήματα Γ΄ τύπου ή στα αυτοτελή τμήματα Γ΄ τύπου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 19 παράγραφος 2.»

3. Μετά την παρ. 5 του άρθρου 11 του Ν. 2776/1999 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Ενήλικοι κρατούμενοι: α) που έχουν καταδικαστεί για τα εγκλήματα των άρθρων 134,135,135Α, 138,187Α Ποινικού Κώδικα σε συνολική ποινή κάθειρξης άνω των δώδεκα ετών ή β) που έχουν καταδικαστεί για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α΄ Ποινικού Κώδικα σε συνολική ποινή κάθειρξης άνω των δεκαπέντε ετών, εφόσον αυτά τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα ή γ) που κατηγορούνται για τα εγκλήματα των άρθρων της περίπτωσης σ΄ και κρίνονται ιδιαίτερα επικίνδυνοι κατά τα αναφερόμενα κατωτέρω, κρατούνται σε καταστήματα κράτησης Γ΄ τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ΄ τύπου. Ενήλικοι κρατούμενοι, για οποιοδήποτε άλλο κακούργημα, που κρίνονται ιδιαίτερα επικίνδυνοι, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 19, για την ασφάλεια της χώρας και τη δημόσια τάξη, καθώς και για την τάξη και την ασφάλεια στα καταστήματα κράτησης Α΄ ή Β΄ τύπου, και α) έχουν καταδικαστεί για εγκλήματα για τα οποία επιβλήθηκε ποινή ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης τουλάχιστον δώδεκα ετών ή κατηγορούνται για εγκλήματα που επισύρουν ποινή ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών ή β) έχουν καταδικαστεί ή κατηγορούνται για το έγκλημα του άρθρου 174 Ποινικού Κώδικα ή γ) έχουν τελέσει τα εξής περιοριστικά αναφερόμενα πειθαρχικά παραπτώματα: γα) βίαιη απόδραση περισσότερων κρατουμένων με ενωμένες δυνάμεις, γβ) άσκηση βίας κατά μελών του προσωπικού του καταστήματος, γγ) εν γνώσει κατασκευή ή κατοχή αιχμηρών ή εν γένει επικίνδυνων αντικειμένων, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως όπλα και γδ) απόδραση κρατουμένου, κρατούνται ομοίως σε καταστήματα κράτησης Γ΄ τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ΄ τύπου. Τα αυξημένα μέτρα ασφαλείας των καταστημάτων κράτησης αυτής της κατηγορίας τελούν υπό τον έλεγχο του αρμόδιου δικαστικού λειτουργού και δεν αποκλείεται να επηρεάζουν επί το αυστηρότερο τον τρόπο διαβίωσης μέσα σε αυτά.»

4. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 15 του Ν. 2776/1999 προστίθεται η φράση:

«, με εξαίρεση τους υποδίκους που κρατούνται σε κατάσταση κράτησης Γ τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ` τύπου.»

5. Η παρ. 2 του άρθρου 19 του Ν. 2776/1999 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα γενικά καταστήματα κράτησης διακρίνονται σε Α`, Β` και Γ` τύπου. Στα καταστήματα Α` τύπου κρατούνται οι υπόδικοι, οι κρατούμενοι για χρέη, οι κρατούμενοι για εγκλήματα κατά των περιουσιακών δικαιωμάτων, πλην του εγκλήματος της εκβίασης, οι κρατούμενοι για το έγκλημα της υπεξαίρεσης, καθώς και οι κατάδικοι σε ποινή φυλάκισης. Στα Β` τύπου κρατούνται, με την επιφύλαξη του επόμενου εδαφίου, οι υπόλοιποι κρατούμενοι. Στα Γ` τύπου, τα οποία ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κρατούνται αποκλειστικά κατάδικοι ή υπόδικοι, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 11. Η κράτηση καταδίκων των περιπτώσεων α` και β` του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 11 σε καταστήματα κράτησης Γ` τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ` τύπου, γίνεται με παραγγελία του Εισαγγελέα Εκτέλεσης Ποινών, με βάση την καταδικαστική απόφαση. Η μεταγωγή και περαιτέρω κράτηση των λοιπών καταδίκων ή των υποδίκων της παραγράφου 6 του άρθρου 11 σε καταστήματα κράτησης Γ` τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ` τύπου, εφόσον κριθούν ιδιαίτερα επικίνδυνοι, γίνεται με αιτιολογημένη διάταξη του Εισαγγελέα Εφετών του τόπου έκτισης της ποινής. Σε αυτόν διαβιβάζονται από την αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σχετικά αιτήματα με αντίγραφα των ατομικών φακέλων των κρατουμένων, που τηρούνται στο κατάστημα κράτησης όπου εκτίουν την ποινή τους. Μαζί με τους ατομικούς φακέλους διαβιβάζεται και κάθε άλλο σχετικό με την κράτησή τους στοιχείο. Ο Εισαγγελέας για την εκτίμηση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας του κρατουμένου συνεκτιμά τα εξής στοιχεία, που μπορεί να συντρέχουν σωρευτικά ή διαζευκτικά: α) τη βαρύτητα του εγκλήματος για το οποίο κρατείται ή του πειθαρχικού παραπτώματος που τέλεσε, β) την πιθανότητα τέλεσης νέων εγκλημάτων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων, γ) την ύπαρξη υποδικίας ή καταδικαστικής απόφασης για άλλα κακουργήματα, δ) την ύπαρξη στοιχείων για την περαιτέρω εγκληματική δραστηριότητα του κρατουμένου, από άλλες συναρμόδιες για τον έλεγχο του εγκλήματος αρχές και ε) την προσωπικότητα του καταδίκου ή υποδίκου. Σε περίπτωση κατεπίγοντος, όταν απειλείται η διασάλευση της τάξης και ασφάλειας του καταστήματος ή για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη, η διάταξη για τη μεταγωγή και περαιτέρω κράτηση σε κατάστημα Γ` τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ` τύπου εκδίδεται, χωρίς διαβίβαση σχετικού αιτήματος, από τον ίδιο ως άνω Εισαγγελέα Εφετών του τόπου έκτισης της ποινής και εκτελείται αμέσως. Η διατασσόμενη κράτηση σε κατάστημα Γ` τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ` τύπου έχει αρχική διάρκεια δύο ετών και μπορεί να παρατείνεται με τον ίδιο τρόπο και για άλλες περιόδους, διάρκειας δύο ετών η καθεμία, εφόσον συντρέχει η προϋπόθεση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας κατά τα ανωτέρω οριζόμενα. Ειδικά, για τους κρατουμένους: α) για τα εγκλήματα των άρθρων 134,135,135Α, 138 και 187 Α Ποινικού Κώδικα ή β) για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α` Ποινικού Κώδικα, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα, η διατασσόμενη κράτηση έχει αρχική διάρκεια τεσσάρων ετών και μπορεί να παρατείνεται με τον ίδιο τρόπο και για άλλες περιόδους,

διάρκειας δύο ετών η καθεμία, εφόσον συντρέχει η προϋπόθεση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας κατά τα ανωτέρω οριζόμενα. Για τη συμπλήρωση των ανωτέρω χρονικών διαστημάτων, ως εκτιθέσα ποινή θεωρείται αυτή που εκτίθηκε πραγματικά, χωρίς ευεργετικό υπολογισμό. Κατά των ως άνω εκδιδόμενων διατάξεων χωρεί προσφυγή ενώπιον του οικείου Δικαστικού Συμβουλίου, εντός είκοσι ημερών από την κοινοποίησή τους. Η προσφυγή δεν αναστέλλει την εφαρμογή της διάταξης, το δε Συμβούλιο αποφαινεται εντός τριάντα μερών. Σε περίπτωση που η προσφυγή γίνει δεκτή, ο Εισαγγελέας μπορεί να εκδώσει νέα διάταξη για την εισαγωγή του κρατούμενου σε κατάσταση κράτησης Γ` τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ` τύπου, εφόσον προκύψουν νέα στοιχεία, κατά της οποίας χωρεί προσφυγή με τις ίδιες ως άνω προϋποθέσεις. Τα κατά τα ανωτέρω βουλεύματα και διατάξεις κοινοποιούνται στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο οποίος έχει δικαίωμα άσκησης προσφυγής εντός της ίδιας ως άνω προθεσμίας.»

6. Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 19 του Ν. 2776/1999 προστίθεται η φράση:

«, με εξαίρεση τους περιορισμούς που προβλέπονται από τον παρόντα νόμο και τον εσωτερικό κανονισμό των καταστημάτων κράτησης Γ` τύπου ή των αυτοτελών τμημάτων Γ` τύπου στα λοιπά καταστήματα.»

8. Μετά την παρ. 5 του άρθρου 41 του Ν. 2776/1999 προστίθεται παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Σε χωριστό τμήμα των καταστημάτων κράτησης Γ` τύπου μπορεί να κρατούνται με σκοπό την εργασία, χωρίς επικοινωνία με τους λοιπούς κρατούμενους, κρατούμενοι που μετάγονται από καταστήματα Β` τύπου, για τους οποίους δεν εφαρμόζονται οι ισχύουσες για τα καταστήματα Γ` τύπου διατάξεις, αλλά αυτές του καταστήματος κράτησης από το οποίο μετάγονται.»

9. Α. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 52 του Ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά, για τις επισκέψεις συγγενών των κρατούμενων σε καταστήματα κράτησης Γ` τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ` τύπου, επιτρέπονται αυτές σε συγγενείς μέχρι τρίτου βαθμού με τους όρους του προηγούμενου εδαφίου.»

Β. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 52 του Ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά, για τους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης Γ` τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ` τύπου μπορεί να τίθενται εξαιρέσεις από την παραπάνω ρύθμιση με τον εσωτερικό κανονισμό του καταστήματος.»

10. Μετά την παρ. 7 του άρθρου 53 του Ν. 2776/1999 προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Ειδικά για τους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης Γ` τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ` τύπου, η παραβίαση των όρων επικοινωνίας και των υποχρεώσεων, που τίθενται με τα ανωτέρω εδάφια, λαμβάνεται υπόψη για την κρίση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας του κρατούμενου.»

11. Στην παρ. 3 του άρθρου 54 του Ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης Γ τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ` τύπου δεν χορηγούνται άδειες.»

12. Μετά το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης 1 της παρ. 1 του άρθρου 55 του Ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Στους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης άλλου, πλην του Γ τύπου για τα εγκλήματα: α) των άρθρων 134,135,135Α, 138 και 187Α Ποινικού Κώδικα ή β) για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α`, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα, άδειες χορηγούνται δύο έτη πριν τη συμπλήρωση: α) είκοσι ετών πραγματικής έκτισης της ποινής, προκειμένου για ποινή ισόβιας κάθειρξης και β) των 3/5 πραγματικής έκτισης της ποινής, προκειμένου για ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης.»

13. Ο ως άνω θεσμός δεν εφαρμόζεται στους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης Γ` τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ` τύπου. Στους κρατούμενους σε καταστήματα κράτησης άλλου πλην του Γ` τύπου: α) για τα εγκλήματα των άρθρων 134, 135, 135Α, 138 και 187Α Ποινικού Κώδικα ή β) για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α` Ποινικού Κώδικα, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα, άδεια ημιελεύθερης διαβίωσης χορηγείται υπό τις προϋποθέσεις συμπλήρωσης των ορίων λήψης τακτικών αδειών από τους εν λόγω κρατούμενους.

14. Στην περίπτωση β` της παρ. 1 του άρθρου 69 του Ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι κρατούμενοι σε καταστήματα κράτησης Γ` τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ` τύπου δεν μετάγονται για πειθαρχικούς λόγους σε καταστήματα κράτησης άλλου τύπου.»

15. Στο άρθρο 72 του Ν. 2776/1999 προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η μεταγωγή κρατουμένων από κατάστημα κράτησης Γ` τύπου ή αυτοτελές τμήμα Γ` τύπου επιτρέπεται για οικονομικούς λόγους ή για λόγους υγείας. Για την ασφαλή μεταγωγή του κρατουμένου ενημερώνεται αμέσως η αρμόδια αστυνομική υπηρεσία.»

2. Με το άρθρο 1 παρ. 1 του σχεδίου νόμου καταργείται το άρθρο 2 του ν. 4274/2014 (ΦΕΚ Α'147), που ορίζει τα εξής:

1. Η εξωτερική και περιμετρική φύλαξη των Καταστημάτων Κράτησης Γ` τύπου αποτελεί αρμοδιότητα της Ελληνικής Αστυνομίας κατά παρέκκλιση του άρθρου 48 του Ν. 2721/1999 (Α` 112). Για το σκοπό αυτόν συνιστώνται ειδικές περιφερειακές Υπηρεσίες με τον τίτλο «Υπηρεσία Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος Κράτησης Γ` τύπου», που ακολουθείται από το τοπωνύμιο της έδρας του αντίστοιχου Καταστήματος Κράτησης. Η ίδια υπηρεσία αναλαμβάνει τη φύλαξη των θυρωρείων-εισόδων των ανωτέρω καταστημάτων.

2. Η Υπηρεσία της προηγούμενης παραγράφου υπάγεται διοικητικά στην οικεία Αστυνομική Διεύθυνση και εδρεύει εξωτερικά του οικείου Καταστήματος Κράτησης Γ` τύπου. Η τοπική

της αρμοδιότητα εκτείνεται περιμετρικά του Καταστήματος Κράτησης και σε ακτίνα που καθορίζεται με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

3. Η Υπηρεσία Εξωτερικής Ασφάλειας Καταστήματος Κράτησης Γ` τύπου έχει ως αποστολή την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εξωτερικής και περιμετρικής φύλαξης του οικείου Καταστήματος Κράτησης Γ` τύπου, τη φύλαξη εισόδων και εξόδων του καταστήματος, τον έλεγχο εισερχομένων προσώπων και πραγμάτων, την ασφαλή μεταγωγή και φρούρηση των κρατουμένων, τη φρούρηση των νοσηλευομένων σε οποιοδήποτε θεραπευτήριο καταδικών και υποδίκων και τη συνοδεία αυτών προς ανάκριση, εμφάνιση σε δικαστήριο ή ιατρική εξέταση, καθώς και την παροχή συνδρομής στη Διεύθυνση του Καταστήματος Κράτησης σε περιπτώσεις εκδήλωσης απείθειας, στάσης ή αντίστασης κρατουμένων σε νόμιμη διαταγή και ιδίως στη διαταγή επιστροφής και εγκλεισμού στα κελιά ή τους θαλάμους κράτησης. Η συνδρομή παρέχεται κατόπιν σχετικού εγγράφου αιτήματος του εισαγγελέα ή του αναπληρωτή του και σε κατεπείγουσες περιπτώσεις κατόπιν προφορικού αιτήματος του διευθυντή ή του αναπληρωτή του ή του Αρχιφύλακα του Καταστήματος Κράτησης.

4. Κατά την άσκηση των καθηκόντων της ως άνω Υπηρεσίας εφαρμόζονται αναλόγως οι παράγραφοι 1,2 και 3 του άρθρου 50 του Ν. 2721/1999, ενώ τηρούνται και οι διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 3169/2003 (Α` 189) που αφορούν στην κλιμάκωση της χρήσης του πυροβόλου όπλου, εκτός αν η τήρηση των διατάξεων αυτών είναι μάταιη υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες ή επιτείνει τον κίνδυνο θανάτου ή σωματικής βλάβης.

5. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Οικονομικών, κατόπιν εισηγήσεως του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας καταρτίζεται -και κατά παρέκκλιση από τις ισχύουσες διατάξεις- ο Κανονισμός Λειτουργίας της Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας του Καταστήματος Κράτησης Γ` τύπου, με τον οποίο ρυθμίζονται θέματα, που αφορούν στην εσωτερική διάρθρωση, οργάνωση, στελέχωση της Ελληνικής Αστυνομίας με αστυνομικό προσωπικό και ειδικούς φρουρούς και εν γένει στη λειτουργία της Υπηρεσίας Εξωτερικής Ασφάλειας του Καταστήματος Κράτησης Γ` τύπου συμπεριλαμβανομένων των επιμέρους καθηκόντων και αρμοδιοτήτων των οργάνων. Με απόφαση του ίδιου Υπουργού, που εκδίδεται κατόπιν εισηγήσεως του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, ρυθμίζονται θέματα επιχειρησιακής τακτικής και δράσης στην εξωτερική και περιφερειακή ζώνη προστασίας, θέματα εκπαίδευσης και εξοπλισμού του προσωπικού, καθώς και θέματα μεταγωγής και φρούρησης κρατουμένων. Η απόφαση του προηγούμενου εδαφίου χαρακτηρίζεται ως απόρρητη και δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

6. Ο κανονισμός ασφαλείας των καταστημάτων κράτησης Γ` τύπου καταρτίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του άρθρου 65 του Ν. 2776/1999.

3. Με το άρθρο 1 παρ. 1 του σχεδίου νόμου καταργείται το άρθρο 3 του ν. 4274/2014 (ΦΕΚ Α' 147), που ορίζει τα εξής:

Στον κατάδικο που εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης για τα εγκλήματα των άρθρων 187Α και 299 Ποινικού Κώδικα, εφόσον αυτό τελείται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα δεν χορηγείται υπό όρο απόλυση, αν αυτός δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό

κατάστημα για χρονικό διάστημα τουλάχιστον είκοσι ετών.

4. Με το άρθρο 1 παρ. 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 19 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999) που ορίζει τα εξής:

2. Τα γενικά καταστήματα κράτησης διακρίνονται σε Α', Β' και Γ' τύπου. Στα καταστήματα Α' τύπου κρατούνται οι υπόδικοι, οι κρατούμενοι για χρέη, οι κρατούμενοι για εγκλήματα κατά των περιουσιακών δικαιωμάτων, πλην του εγκλήματος της εκβίασης, οι κρατούμενοι για το έγκλημα της υπεξαίρεσης, καθώς και οι κατάδικοι σε ποινή φυλάκισης. Στα Β' τύπου κρατούνται, με την επιφύλαξη του επόμενου εδαφίου, οι υπόλοιποι κρατούμενοι. Στα Γ' τύπου, τα οποία ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κρατούνται αποκλειστικά κατάδικοι ή υπόδικοι, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 6 του άρθρου 11. Η κράτηση καταδίκων των περιπτώσεων α' και β' του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 6 του άρθρου 11 σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου, γίνεται με παραγγελία του Εισαγγελέα Εκτέλεσης Ποινών, με βάση την καταδικαστική απόφαση. Η μεταγωγή και περαιτέρω κράτηση των λοιπών καταδίκων ή των υποδίκων της παραγράφου 6 του άρθρου 11 σε καταστήματα κράτησης Γ' τύπου ή σε αυτοτελή τμήματα Γ' τύπου, εφόσον κριθούν ιδιαίτερα επικίνδυνοι, γίνεται με αιτιολογημένη διάταξη του Εισαγγελέα Εφετών του τόπου έκτισης της ποινής. Σε αυτόν διαβιβάζονται από την αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σχετικά αιτήματα με αντίγραφα των ατομικών φακέλων των κρατουμένων, που τηρούνται στο κατάστημα κράτησης όπου εκτίουν την ποινή τους. Μαζί με τους ατομικούς φακέλους διαβιβάζεται και κάθε άλλο σχετικό με την κράτησή τους στοιχείο. Ο Εισαγγελέας για την εκτίμηση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας του κρατουμένου συνεκτιμά τα εξής στοιχεία, που μπορεί να συντρέχουν σωρευτικά ή διαζευκτικά: α) τη βαρύτητα του εγκλήματος για το οποίο κρατείται ή του πειθαρχικού παραπτώματος που τέλεσε, β) την πιθανότητα τέλεσης νέων εγκλημάτων ή πειθαρχικών παραπτωμάτων, γ) την ύπαρξη υποδικίας ή καταδικαστικής απόφασης για άλλα κακουργήματα, δ) την ύπαρξη στοιχείων για την περαιτέρω εγκληματική δραστηριότητα του κρατουμένου, από άλλες συναρμόδιες για τον έλεγχο του εγκλήματος αρχές και ε) την προσωπικότητα του καταδίκου ή υποδίκου. Σε περίπτωση κατεπίγοντος, όταν απειλείται η διασάλευση της τάξης και ασφάλειας του καταστήματος ή για λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια της χώρας ή τη δημόσια τάξη, η διάταξη για τη μεταγωγή και περαιτέρω κράτηση σε κατάστημα Γ' τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ' τύπου εκδίδεται, χωρίς διαβίβαση σχετικού αιτήματος, από τον ίδιο ως άνω Εισαγγελέα Εφετών του τόπου έκτισης της ποινής και εκτελείται αμέσως. Η διατασσόμενη κράτηση σε κατάστημα Γ' τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ' τύπου έχει αρχική διάρκεια δύο ετών και μπορεί να παρατείνεται με τον ίδιο τρόπο και για άλλες περιόδους, διάρκειας δύο ετών η καθεμία, εφόσον συντρέχει η προϋπόθεση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας κατά τα ανωτέρω οριζόμενα. Ειδικά, για τους κρατουμένους: α) για τα εγκλήματα των άρθρων 134,135,135Α, 138 και 187 Α Ποινικού Κώδικα ή β) για τα εγκλήματα των άρθρων 299, 380 παράγραφος 2 και 385 παράγραφος 1 περίπτωση α' Ποινικού Κώδικα, εφόσον τα εγκλήματα της περίπτωσης αυτής τελούνται στο πλαίσιο του άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα, η διατασσόμενη κράτηση έχει αρχική διάρκεια τεσσάρων ετών και μπορεί να παρατείνεται με τον ίδιο τρόπο και για άλλες περιόδους,

διάρκειας δύο ετών η καθεμία, εφόσον συντρέχει η προϋπόθεση της ιδιαίτερης επικινδυνότητας κατά τα ανωτέρω οριζόμενα. Για τη συμπλήρωση των ανωτέρω χρονικών διαστημάτων, ως εκτιθείσα ποινή θεωρείται αυτή που εκτίθηκε πραγματικά, χωρίς ευεργετικό υπολογισμό. Κατά των ως άνω εκδιδόμενων διατάξεων χωρεί προσφυγή ενώπιον του οικείου Δικαστικού Συμβουλίου, εντός είκοσι ημερών από την κοινοποίησή τους. Η προσφυγή δεν αναστέλλει την εφαρμογή της διάταξης, το δε Συμβούλιο αποφαινεται εντός τριάντα ημερών. Σε περίπτωση που η προσφυγή γίνει δεκτή, ο Εισαγγελέας μπορεί να εκδώσει νέα διάταξη για την εισαγωγή του κρατουμένου σε κατάστημα κράτησης Γ` τύπου ή σε αυτοτελές τμήμα Γ` τύπου, εφόσον προκύψουν νέα στοιχεία, κατά της οποίας χωρεί προσφυγή με τις ίδιες ως άνω προϋποθέσεις. Τα κατά τα ανωτέρω βουλεύματα και διατάξεις κοινοποιούνται στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ο οποίος έχει δικαίωμα άσκησης προσφυγής εντός της ίδιας ως άνω προθεσμίας.

5. Με την παρ. 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 54 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Η διάρκεια του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα Κράτησης νέων δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ούτε είναι μικρότερη από έξι μήνες, αν για την πράξη που τελέστηκε ο νόμος απειλεί Κάθειρξη μέχρι δέκα έτη. Αν η απειλούμενη ποινή είναι ισόβια Κάθειρξη ή πρόσκαιρη μεγαλύτερη αυτής του προηγούμενου εδαφίου, η διάρκεια του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα Κράτησης δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη ούτε είναι μικρότερη από δύο. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων που απειλούνται με ισόβια Κάθειρξη ή Κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών μπορεί το δικαστήριο να επιβάλλει περιορισμό μέχρι δεκαπέντε έτη.

6. Με την παρ. 2 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 56 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

Με ιδιαίτερους νόμους κανονίζεται ο τρόπος της εκτέλεσης των ποινών, που προβλέπουν τα άρθρα 38 και 51-55 καθώς επίσης και των μέτρων ασφάλειας που προβλέπουν τα άρθρα 69-72. Εκείνος που καταδικάστηκε σε ποινή Φυλάκισης και έχει υπερβεί το εβδομηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, εκτίει την ποινή ή το υπόλοιπο της ποινής στην κατοικία του, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κριθεί ότι η έκτιση της ποινής σε κατάστημα Κράτησης είναι απολύτως αναγκαία για να αποτραπεί από την τέλεση άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων. Εάν το πιο πάνω όριο ηλικίας έχει συμπληρωθεί κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, αποφασίζει το δικαστήριο που επιβάλλει την ποινή. Σε κάθε άλλη περίπτωση, αποφασίζει το συμβούλιο πλημμελειοδικών μετά από αίτηση του καταδικασμένου. Στην περίπτωση αυτή, οι καταδικασθέντες υποχρεούνται να εμφανίζονται την πρώτη ημέρα κάθε μήνα στο αστυνομικό τμήμα του τόπου κατοικίας τους. Αν παραλείψουν την υποχρέωση τους αυτή, ο εισαγγελέας έκτισης της ποινής, εκτιμώντας τη συχνότητα των παραλείψεων και τους λόγους στους οποίους οφείλονται, μπορεί να: α) προειδοποιήσει τους καταδικασθέντες για τις συνέπειες που θα έχει η μη εκπλήρωση της υποχρέωσης τους, β) διατάξει την έκτιση μέρους της ποινής τους που δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα στο κατάστημα Κράτησης ή γ) διατάξει την έκτιση της ποινής τους στο κατάστημα

Κράτησης. Η διάταξη του άρθρου 105 έχει και εδώ ανάλογη εφαρμογή. Οι διατάξεις για την κατ' οίκον έκτιση της ποινής έχουν εφαρμογή και σε καταδίκους που πάσχουν από νοσήματα με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, με εξαίρεση τους καταδικασθέντες για πράξεις των άρθρων 134 και 187Α. Η διακρίβωση της αναπηρίας γίνεται, μετά από αίτηση του καταδίκου, από το αρμόδιο συμβούλιο πλημμελειοδικών, το οποίο διατάσσει ειδική πραγματογνωμοσύνη, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 110Α.

7. Με την παρ. 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 74 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

1. Με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων που περιλαμβάνονται σε διεθνείς συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από τη χώρα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την απέλαση αλλοδαπού που καταδικάσθηκε σε κάθειρξη, εάν κρίνει ότι η παραμονή του αλλοδαπού στη χώρα δεν συμβιβάζεται προς τους όρους της κοινωνικής συμβίωσης, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως το είδος του εγκλήματος για το οποίο καταδικάστηκε, το βαθμό της υπαιτιότητας του αλλοδαπού, τις ειδικές συνθήκες τέλεσης της πράξης, τις συνέπειες αυτής, το χρόνο παραμονής του αλλοδαπού στο ελληνικό έδαφος, τη νομιμότητα ή μη της παραμονής του, την εν γένει συμπεριφορά, τον επαγγελματικό προσανατολισμό, την ύπαρξη οικογένειας και γενικότερα το βαθμό ένταξης αυτού στην ελληνική κοινωνία. Αν ο αλλοδαπός κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης ήταν ανήλικος, για την απέλαση του λαμβάνεται υπόψη και η τυχόν νόμιμη εγκατάσταση και παραμονή της οικογένειάς του στη χώρα ή στην περίπτωση που η οικογένεια του διαμένει στην αλλοδαπή, ο υφιστάμενος στη χώρα προορισμού σοβαρός κίνδυνος κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας ή της προσωπικής ή γενετήσιας ελευθερίας του. Η απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την έκτιση της ποινής ή την απόλυση από τις φυλακές. Το ίδιο ισχύει και όταν η απέλαση επιβλήθηκε από το δικαστήριο ως παρεπόμενη ποινή.

2. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να διατάξει την απέλαση από τη χώρα κάθε αλλοδαπού στον οποίο επιβλήθηκε μέτρο ασφάλειας των άρθρων 69, 71 και 72. Σ' αυτή την περίπτωση, η απέλαση μπορεί να διαταχθεί, σε αντικατάσταση αυτών των μέτρων.

3. Το δικαστήριο που αποφασίζει την απέλαση του αλλοδαπού δράστη επιβάλλει σε αυτόν απαγόρευση επανεισόδου του στη χώρα, για χρονικό διάστημα δέκα (10) ετών ή επ' αόριστον. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου του δικαστηρίου που επέβαλε την απέλαση, μετά από γνώμη της αρμόδιας αστυνομικής αρχής, μπορεί να επιτρέψει την επιστροφή του αλλοδαπού στη χώρα ύστερα από αίτηση του, αφού περάσει μια τριετία από την εκτέλεση της απέλασης, με την επιφύλαξη των διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο χρονικός περιορισμός του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει σε περίπτωση αλλοδαπού ο οποίος έχει τελέσει γάμο με Έλληνα υπήκοο, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί ο γάμος, καθώς και σε περίπτωση παλινοστούντος ελληνικής καταγωγής. Το συμβούλιο αποφαινεται αμετάκλητα και μπορεί να εξετάσει νέα αίτηση για επιστροφή μόνο μετά την πάροδο ενός έτους από την απόρριψη της προηγούμενης.

4. α) Η απέλαση εκτελείται με ενέργειες των αρμόδιων αστυνομικών αρχών, σύμφωνα με την οικεία νομοθεσία περί αλλοδαπών.

β) Ο αλλοδαπός μέχρι την εκτέλεση της απέλασης του παραμένει υπό κράτηση σε ειδικούς χώρους των καταστημάτων κράτησης ή των θεραπευτικών καταστημάτων ή σε ειδικούς χώρους των αστυνομικών αρχών που δημιουργούνται για το σκοπό αυτόν, με εντολή του εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής.

γ) Αν η απέλαση που έχει διαταχθεί δεν είναι δυνατόν να εκτελεσθεί, το δικαστήριο που την επέβαλε την αναστέλλει και επιβάλλει τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 100 ή ορισμένους από αυτούς. Αν εκλείψουν οι λόγοι που επέβαλαν την αναστολή της απέλασης, η απόφαση για τη χορήγηση της ανακαλείται με την ίδια διαδικασία.

δ) Η συνδρομή των προϋποθέσεων κράτησης ελέγχεται ανά τρεις μήνες από τον εισαγγελέα του τόπου κράτησης, μετά από σχετική ειδοποίηση του διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Το ανώτατο όριο κράτησης δεν μπορεί να υπερβαίνει το εξάμηνο. Μπορεί όμως να παραταθεί για έξι μήνες στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, παρά τις εύλογες προσπάθειες των αρμόδιων υπηρεσιών, η εκτέλεση της απέλασης, μολονότι είναι δυνατή, καθυστερεί, επειδή ο αλλοδαπός αρνείται να συνεργασθεί ή καθυστερεί η λήψη των αναγκαίων εγγράφων από τρίτες χώρες. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν αναμένεται η εκτέλεση της απέλασης σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την πάροδο του έτους, η κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι ακόμη μήνες.

ε) Για την παράταση της κράτησης αποφαινεται αμετάκλητα το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης. Πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση των εξαμήνων που προβλέπονται ανωτέρω, η αρμόδια αστυνομική αρχή αναφέρει, με αιτιολογημένη έκθεση της, στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών τους λόγους μη εκτέλεσης της απέλασης, καθώς και το εφικτό ή μη αυτής. Ο εισαγγελέας μέσα σε δέκα ημέρες εισάγει τη δικογραφία στο αρμόδιο συμβούλιο. Αν η κράτηση δεν παραταθεί μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών μετά τη συμπλήρωση των εξαμήνων που προβλέπονται ανωτέρω, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών διατάσσει την άρση της κράτησης του αλλοδαπού που τελεί υπό απέλαση.

στ) Ο κρατούμενος προς απέλαση αλλοδαπός μπορεί να υποβάλει αντιρρήσεις κατά της κράτησης του, για τις οποίες αποφαινεται αμετάκλητα το δικαστήριο των πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης.

8. Με την παρ. 4 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου, προστίθεται παράγραφος 4 στο άρθρο 94 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

1. Κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που πραγματώθηκαν με δύο ή περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται κατά το νόμο με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας απ' αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μία από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι κατώτερη από: α) τέσσερις μήνες, αν η συντρέχουσα ποινή είναι ανώτερη από δύο έτη β) ένα έτος αν η ποινή αυτή είναι Κάθειρξη έως δέκα έτη και γ) δύο έτη, αν η ποινή αυτή είναι Κάθειρξη ανώτερη από δέκα έτη. Οπωσδήποτε όμως η επαύξηση δεν μπορεί να είναι ανώτερη από τα 3/4 του

αθροίσματος των άλλων συντρεχουσών ποινών, ούτε μπορεί η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι πέντε έτη όταν πρόκειται για Κάθειρξη, τα δέκα έτη όταν πρόκειται για Φυλάκιση, και τους έξι μήνες όταν πρόκειται για Κράτηση.

2. Αν τα εγκλήματα που συρρέουν πραγματώθηκαν με μία πράξη, το δικαστήριο επαυξάνει ελεύθερα τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές, αλλά όχι πέρα από το ανώτατο όριο του είδους της ποινής.

Στην περίπτωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, το δικαστήριο σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται να επιβάλει συνολική ποινή, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Αν χορηγήθηκε αμνηστία, χάρη, αναστολή δίωξης, απόλυση υπό όρο, ή επήλθε παραγραφή ή αφέθηκε οπωσδήποτε η ποινή, για ένα ή περισσότερα από τα εγκλήματα που συρρέουν και των οποίων οι ποινές προσμετρήθηκαν κατά τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, εξακολουθεί η εκτέλεση των υπόλοιπων ποινών και, αν συντρέχει περίπτωση, ο εισαγγελέας προκαλεί νέα προσμέτρηση γι' αυτές, αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του καταδικασμένου.

9. Με την παρ. 5 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 περ. γ του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

γ) προκειμένου για ισόβια Κάθειρξη, τουλάχιστον είκοσι έτη.

10. Με την παρ. 6 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

2. Το χρονικό διάστημα των τριών πέμπτων περιορίζεται στα δύο πέμπτα της ποινής που επιβλήθηκε και προκειμένου για ισόβια Κάθειρξη, τα είκοσι έτη περιορίζονται σε δεκαέξι, αν ο κατάδικος έχει υπερβεί το εβδομηκοστό έτος της ηλικίας του. Το χρονικό διάστημα των δεκαέξι ετών προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως, ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι έτη. Μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας του καταδίκου, κάθε ημέρα παραμονής του σε σωφρονιστικό κατάστημα υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο ημέρες εκτιόμενης ποινής. Αν ο κατάδικος εργάζεται, κάθε ημέρα απασχόλησης υπολογίζεται ως επιπλέον μισή ημέρα εκτιόμενης ποινής. Αν για τους καταδίκους αυτούς προκύπτει από άλλες διατάξεις ευνοϊκότερος υπολογισμός, εφαρμόζονται εκείνες. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε καταδίκους για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει η παράγραφος 2 του άρθρου 105 του ν. 1492/1950 "Κύρωση του Ποινικού Κώδικα".

11. Με την παρ. 7 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 6 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

6. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά το ν. 2058/1952. Προκειμένου για ποινές Κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον κατάδικο η υπό όρο απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο

σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα τρίτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας Κάθειρξης, δεκαέξι έτη. Το χρονικό διάστημα των δύο πέμπτων ή, σε περίπτωση ισόβιας Κάθειρξης, των δεκαέξι ετών, προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι έτη. Σε περίπτωση ποινικού σωφρονισμού, για την εφαρμογή του άρθρου 129, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται ευεργετικά, η απόλυση υπό όρο όμως δεν μπορεί να χορηγηθεί, αν ο κατάδικος δεν έχει παραμείνει σε σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα του ελάχιστου ορίου που του έχει οριστεί. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάστηκαν για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει το άρθρο 5 του ν. 2058/1952. Επίσης, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάστηκαν για το έγκλημα της παραγράφου 1 του άρθρου 299, εφόσον η πράξη τελέσθηκε εναντίον υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του.

12. Με την παρ. 8 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 7 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

7. Κάθε ημέρα παραμονής σε σωφρονιστικό κατάστημα κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήθη νεοπλασμάτα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση και από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο ημέρες εκτιώμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και: α) για κάθε πάθηση που το διαπιστωμένο από υγειονομική επιτροπή «ποσοστό αναπηρίας είναι 67% και άνω, β) για τις κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους. Για τον ευεργετικό υπολογισμό αποφασίζει ο κατά το Σωφρονιστικό Κώδικα αρμόδιος δικαστικός λειτουργός, μετά από αίτηση του κρατουμένου και πρόταση του Συμβουλίου Εργασίας Κρατουμένων. Η παρ. 3 του άρθρου 46 του ν. 2776/1999, ως ισχύει, εφαρμόζεται αναλόγως για τα πειθαρχικά παραπτώματα των πιο πάνω κρατουμένων.

13. Με την παρ. 9 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου προστίθεται παρ. 8 στο άρθρο 105 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

1. Όσοι καταδικάστηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις και εφόσον έχουν εκτίσει :

α) προκειμένου για Φυλάκιση, τα δύο πέμπτα της ποινής τους, β) προκειμένου για πρόσκαιρη Κάθειρξη, τα τρία πέμπτα της ποινής τους, γ) προκειμένου για ισόβια Κάθειρξη, τουλάχιστον είκοσι έτη. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη.

2. Το χρονικό διάστημα των τριών πέμπτων περιορίζεται στα δύο πέμπτα της ποινής που επιβλήθηκε και προκειμένου για ισόβια Κάθειρξη, τα είκοσι έτη περιορίζονται σε δεκαέξι, αν ο κατάδικος έχει υπερβεί το εβδομηκοστό έτος της ηλικίας του. Το χρονικό διάστημα των δεκαέξι ετών προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν

επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως, ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι έτη. Μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου έτους της ηλικίας του καταδίκου, κάθε ημέρα παραμονής του σε σωφρονιστικό κατάστημα υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο ημέρες εκτιόμενης ποινής. Αν ο κατάδικος εργάζεται, κάθε ημέρα απασχόλησης υπολογίζεται ως επιπλέον μισή ημέρα εκτιόμενης ποινής. Αν για τους καταδίκους αυτούς προκύπτει από άλλες διατάξεις ευνοϊκότερος υπολογισμός, εφαρμόζονται εκείνες.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε καταδίκους για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει η παράγραφος 2 του άρθρου 105 του ν. 1492/1950 "Κύρωση του Ποινικού Κώδικα.

3. Σε ποινές Φυλάκισης που δεν έχουν μετατραπεί, αν έχει εκτιθεί με οποιονδήποτε τρόπο το ένα πέμπτο αυτών, το τριμελές πλημμελειοδικείο του τόπου Κράτησης μετατρέπει το επόμενο ένα πέμπτο αυτών σε χρηματική ποινή και διατάσσει την απόλυση του κρατουμένου, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει από την εν γένει συμπεριφορά του κατά το χρόνο έκτισης της ποινής ότι η χρηματική ποινή δεν αρκεί για να αποτραπεί ο κατάδικος από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων. Κατά της απόφασης ο κατάδικος μπορεί να ασκήσει έφεση. Εάν το δικαστήριο κρίνει ότι ο κατάδικος βρίσκεται σε απόλυτη οικονομική αδυναμία να καταβάλει τη χρηματική ποινή, τη μετατρέπει σε ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του άρθρου 82. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται αναλόγως οι παράγραφοι 6 έως 8 του άρθρου 82.

4. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί υπό όρο, αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών, που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Σε κάθε περίπτωση ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι πέντε έτη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.

5. Αν απολυθεί υπό όρο κατάδικος, ο οποίος μετά την έκτιση της ποινής πρέπει να υποβληθεί σε στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, ο χρόνος της δοκιμασίας αρχίζει μετά τη λήξη του μέτρου αυτού. Αν με δικαστική απόφαση έχει διαταχθεί η απέλαση του καταδίκου που απολύεται υπό όρο, η απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την υπό όρο απόλυση αυτού, εκτός αν η απέλαση είναι αδύνατη, οπότε απολύεται ο κατάδικος και αρχίζει ο χρόνος δοκιμασίας.

6. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά το ν. 2058/1952. Προκειμένου για ποινές Κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον κατάδικο η υπό όρο απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα τρίτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας Κάθειρξης, δεκαέξι έτη. Το χρονικό διάστημα των δύο πέμπτων ή, σε περίπτωση ισόβιας Κάθειρξης, των δεκαέξι ετών, προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι έτη. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει το άρθρο 5 του ν.2058/1952. Επίσης, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της παραγράφου 1 του άρθρου

299, εφόσον η πράξη τελέσθηκε εναντίον υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του.

7. Κάθε ημέρα παραμονής σε σωφρονιστικό κατάστημα κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήθη νεοπλασμάτα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση και από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο ημέρες εκτιώμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και: α) για κάθε πάθηση που το διαπιστωμένο από υγειονομική επιτροπή «ποσοστό αναπηρίας είναι 67% και άνω, β) για τις κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους. Για τον ευεργετικό υπολογισμό αποφασίζει ο κατά το Σωφρονιστικό Κώδικα αρμόδιος δικαστικός λειτουργός, μετά από αίτηση του κρατουμένου και πρόταση του Συμβουλίου Εργασίας Κρατουμένων. Η παρ. 3 του άρθρου 46 του ν. 2776/1999, ως ισχύει, εφαρμόζεται αναλόγως για τα πειθαρχικά παραπτώματα των πιο πάνω κρατουμένων.

14. Με την παρ. 10 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 110 Α του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

1. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων των άρθρων 105 και 106, εφόσον ο κατάδικος νοσεί από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας, από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλεται σε τακτική αιμοκάθαρση, από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικός, καθώς και από κίρρωση του ήπατος με αναπηρία άνω του εξήντα επτά τοις εκατό (67%) ή από γεροντική άνοια έχοντας υπερβεί το ογδοηκοστό έτος της ηλικίας ή από κακοήθη νεοπλασμάτα τελικού σταδίου.

2. Η διακρίβωση της προϋποθέσεως της παραγράφου 1 γίνεται μετά από αίτηση του καταδίκου από το αρμόδιο συμβούλιο Πλημμελειοδικών, το οποίο διατάσσει ειδική πραγματογνωμοσύνη και η διαδικασία της καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

3. Η απόλυση υπό όρο κατά την παράγραφο 1 σημειώνεται στο Ποινικό Μητρώο του καταδίκου, χορηγείται μόνο μια φορά και επεκτείνεται αυτοδικαίως σε όλες τις συντρέχουσες στην έκτιση ποινές, για τις οποίες μπορεί να καθοριστεί συνολική ποινή κατ' άρθρο 551 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

4. Η καταδίκη κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας για πράξη που τελέστηκε πριν την έναρξη της έκτισης της ποινής, για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση υπό όρο, δεν επιφέρει την ανάκληση της απόλυσης.

15. Με την παρ. 11 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου προστίθεται παρ. 3α μετά την παρ. 3 του άρθρου 124 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

1. Το δικαστήριο που δίκασε μπορεί οποτεδήποτε να αντικαταστήσει τα αναμορφωτικά μέτρα που επέβαλε με άλλα, αν το κρίνει αναγκαίο. Αν τα μέτρα εκπλήρωσαν το σκοπό τους, τα αίρει

2. Το ίδιο μπορεί να πράξει και για τα θεραπευτικά μέτρα, ύστερα από γνωμοδότηση

σύμφωνα με το άρθρο 123 παρ. 2.

3. Το δικαστήριο αντικαθιστά τα αναμορφωτικά μέτρα με θεραπευτικά, ύστερα από γνωμοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 123 παράγραφος 2.

4. Η συνδρομή των προϋποθέσεων αντικατάστασης ή άρσης των αναμορφωτικών ή θεραπευτικών μέτρων ελέγχεται από το δικαστήριο το αργότερο μετά την πάροδο ενός έτους από την επιβολή τους.

16. Με την παρ. 12 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 126 του Ποινικού Κώδικα που ορίζει τα ως εξής:

1. Η αξιόποινη πράξη που τελέστηκε από ανήλικο οκτώ έως δεκατριών ετών δεν καταλογίζεται σε αυτόν.

17. Με την παρ. 13 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 127 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

1. Περιορισμός σε ειδικό κατάσταση Κράτησης νέων επιβάλλεται μόνο σε ανηλίκους που έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας, εφόσον η πράξη τους, αν την τελούσε ενήλικος, θα ήταν κακούργημα και εμπεριέχει στοιχεία βίας, στρέφεται κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας ή τελείται κατ' επάγγελμα ή κατ' εξακολούθηση. Η απόφαση πρέπει να περιέχει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία από την οποία να προκύπτει γιατί τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα δεν κρίνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση επαρκή, λαμβανομένων κατά περίπτωση υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του ανηλίκου.

18. Με την παρ. 14 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 130 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει τα εξής:

1. Η διάταξη του άρθρου 127 παρ. 1 εφαρμόζεται και για τους ανηλίκους που τέλεσαν αξιόποινη πράξη μετά τη συμπλήρωση του δέκατου πέμπτου έτους της ηλικίας τους και εισάγονται σε δίκη μετά τη συμπλήρωση του δέκατου όγδοου έτους. Στην περίπτωση αυτή τα αναμορφωτικά μέτρα παύουν αυτοδικαίως όταν ο υπαίτιος συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η επιβολή αναμορφωτικών ή θεραπευτικών μέτρων δεν είναι επαρκής και ότι ο περιορισμός σε ειδικό κατάσταση Κράτησης νέων, μολονότι αναγκαίος δεν είναι πλέον σκόπιμος, μπορεί να επιβάλει την ποινή που προβλέπεται για την πράξη που τελέστηκε, ελαττωμένη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 83.

19. Με την παρ. 15 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται το άρθρο 312 του Ποινικού Κώδικα και ο τίτλος του, που έχουν ως εξής:

Σωματική βλάβη ανηλίκων κ.λπ.

Άρθρο 312.

Αν δεν συντρέχει περίπτωση βαρύτερης αξιόποινης πράξης, τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών: α) όποιος με συνεχή σκληρή συμπεριφορά προξενεί σωματική

κάκωση ή βλάβη της υγείας σε πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε ακόμη το δέκατο έβδομο έτος της ηλικίας του ή που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του και ο δράστης το έχει στην επιμέλεια ή στην προστασία του ή ανήκει στο σπίτι του δράστη ή έχει μαζί του σχέση εργασίας ή υπηρεσίας ή που του το έχει αφήσει στην εξουσία του ο υπόχρεος για την επιμέλειά του β) όποιος με κακόβουλη παραμέληση των υποχρεώσεών του προς τα προαναφερόμενα πρόσωπα γίνεται αιτία να πάθουν σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους.

20. Με την παρ. 1 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 45 Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

2. Στον ανήλικο μπορεί να επιβληθούν με διάταξη του εισαγγελέα ένα ή περισσότερα από τα αναμορφωτικά μέτρα που προβλέπονται στις περιπτώσεις α` έως και ια` του άρθρου 122 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και η καταβολή χρηματικού ποσού μέχρι 1.000 ευρώ σε μη κερδοσκοπικό ή κοινωφελές νομικό πρόσωπο. Με την ίδια διάταξη ορίζεται και η προθεσμία συμμόρφωσης. Αν ο ανήλικος συμμορφωθεί με τα μέτρα και τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν, ο εισαγγελέας ενεργεί σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 43 παρ. 2. Σε αντίθετη περίπτωση ο εισαγγελέας κινεί την ποινική δίωξη σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ. 1.

21. Με την παρ. 2 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 239 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Γι` αυτό το σκοπό όποιος ενεργεί την ανάκριση μπορεί να αναθέσει τη συλλογή των απαιτούμενων πληροφοριών σε έναν από τους επιμελητές που υπηρετούν στην επιτόπια εταιρεία προστασίας ανηλίκων.

22. Με την παρ. 3 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Για τους ανηλικούς ως περιοριστικοί όροι είναι δυνατόν να διατάσσονται και ένα ή περισσότερα από τα αναμορφωτικά μέτρα που ορίζονται στο άρθρο 122 του Ποινικού Κώδικα.

23. Με την παρ. 4 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται το τρίτο και τέταρτο εδάφιο της περ. β της παρ. 3 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζουν τα εξής:

«Με εξαίρεση τις πράξεις των άρθρων 134 και 187 Α, η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν έχει εφαρμογή σε υποδίκους των πράξεων του εδαφίου αυτού, αν πάσχουν από νοσήματα με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω. Η διακρίβωση της αναπηρίας γίνεται, μετά από αίτηση του υποδίκου, από το αρμόδιο δικαστικό όργανο, το οποίο διατάσσει ειδική πραγματογνωμοσύνη, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 110Α του Ποινικού Κώδικα.

24. Με την παρ. 5 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, αντικαθίστανται το έκτο και έβδομο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζουν τα εξής:

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου για την προσωρινή κράτηση δεν εφαρμόζονται για

κατηγορούμενο με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, πιστοποιημένο από αρμόδιο όργανο της περίπτωσης α' του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 7 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα, ανεξαρτήτως της αποδιδόμενης σε αυτόν πράξης, με εξαίρεση τα κακουργήματα των άρθρων 134 και 187Α του Ποινικού Κώδικα και των άρθρων 22 και 23 του Ν. 4139/2013. Στις περιπτώσεις αυτές, εκτός των άλλων περιοριστικών όρων, μπορεί να επιβληθεί στον κατηγορούμενο και ο κατ' οίκον περιορισμός, καθώς και νοσηλεία σε νοσοκομείο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 557 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, κατόπιν αιτήσεώς του.

25. Με την παρ. 6 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η παρ. 6 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

6. Η παράγραφος 4 εφαρμόζεται και για ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εφόσον η πράξη για την οποία κατηγορείται απειλείται στο νόμο με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών. Στην περίπτωση αυτή η προσωρινή κράτηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες και μπορεί να παρατείνεται μόνο για τρεις μήνες από το δικαστήριο, στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 291. Η παραβίαση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί στον ανήλικο δεν επιτρέπεται να οδηγήσει από μόνη της σε προσωρινή κράτηση.

26. Με την παρ. 7 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, προστίθεται νέο εδάφιο στο άρθρο 478 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα και μόνο για τους λόγους: α. της απόλυτης ακυρότητας και β. της εσφαλμένης ερμηνείας και του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης

27. Με την παρ. 8 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η περ. ε' της παρ. 1 του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

ε) κατά της απόφασης του μονομελούς ή τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία ο ανήλικος που κατά την τέλεση της πράξης είχε συμπληρώσει το δέκατο τρίτο έτος, δικάστηκε όμως μετά τη συμπλήρωση του δέκατου όγδου έτους της ηλικίας του, καταδικάστηκε κατά το άρθρο 130 του Ποινικού Κώδικα σε ποινή στερητική της ελευθερίας.

28. Με την παρ. 9 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η υποπερίπτωση ββ της περίπτωσης β της παραγράφου 2 του άρθρου 574 του ΚΠΔ, που ορίζει τα εξής:

ββ) κάθε απόφαση με την οποία επιβάλλεται περιορισμός σε σωφρονιστικό κατάσταση ή αναμορφωτικό μέτρο σε ανήλικο.

29. Με την παρ. 10 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περίπτωση α) της παραγράφου 3 του άρθρου 574 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

α) Η χάρη με άρση των συνεπειών της καταδίκης, η παραγραφή της πράξης ή της ποινής με ειδικό νόμο, η αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρους με ειδικό νόμο, η απόλυση από τις φυλακές υπό όρο και η μεταβολή ή η άρση των μέτρων ασφάλειας ή των αναμορφωτικών μέτρων που έχουν επιβληθεί, καθώς και οι αποφάσεις που εκδίδονται

σύμφωνα με τα άρθρα 550 και 551.

30. Με την παρ. 11 του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου, αντικαθίσταται η περ. β της παρ. 1 του άρθρου 578 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που ορίζει τα εξής:

β) Στις περιπτώσεις δελτίων που αφορούν σωφρονιστικά ή αναμορφωτικά μέτρα, όταν ο ανήλικος συμπληρώσει το 17ο έτος της ηλικίας του.

31. Με την παρ. 1 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται οι περ. α και β του άρθρου 31 του Ν. 4139/2013, που ορίζουν τα εξής:

α) Εάν ο κατηγορούμενος δηλώσει ότι επιθυμεί να παρακολουθήσει εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, ο ανακριτής με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα μπορεί αυτοτελώς ή αντί της προσωρινής κράτησης να επιβάλει ως περιοριστικό όρο την εισαγωγή του σε εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης.

β) Σε περίπτωση επιβολής προσωρινής κράτησης εάν ο κατηγορούμενος δηλώσει ότι επιθυμεί να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης εντός θεραπευτικών ή ειδικών καταστημάτων κράτησης ή καταστημάτων κράτησης ή τμημάτων αυτών στα οποία λειτουργεί τέτοιο πρόγραμμα, υποβάλλεται σε πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης διάρκειας τριών εβδομάδων. Μετά την ολοκλήρωση της παραπάνω φάσης, ειδική επιτροπή οριζόμενη από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αποτελούμενη από το κατά το άρθρο 10 του Σωφρονιστικού Κώδικα Συμβούλιο Φυλακής, στη σύνθεση του οποίου προστίθενται για τη συγκεκριμένη περίπτωση ο υπεύθυνος του προγράμματος σωματικής αποτοξίνωσης ή ο υπεύθυνος του προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης του καταστήματος κράτησης μπορεί να διατάξει την παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης. Ο χρόνος παραμονής στα ανωτέρω αναφερόμενα καταστήματα υπολογίζεται ως χρόνος προσωρινής κράτησης ή σε περίπτωση καταδίκης σε ποινή κατά της ελευθερίας ως χρόνος έκτισης της ποινής.

32. Με την παρ. 2 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 32 του Ν. 4139/2013, που ορίζει τα εξής:

1. Σε περίπτωση εγκλημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 31 εκτός των εγκλημάτων του άρθρου 23 και εκτός των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 187Α, 299, 310 παράγραφος 3, 311, 322, 323, 324, 336 και 380 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικα, εφόσον αυτά έχουν τελεστεί από πρόσωπο που συμμετέχει σε εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, τότε:

α) Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μπορεί με αιτιολογημένη διάταξη του και με έγκριση του εισαγγελέα εφετών να αναβάλει για ορισμένο χρόνο την άσκηση ποινικής δίωξης, η οποία μπορεί να παρατείνεται, αν λαμβάνει γνώση από έκθεση ή και εκθέσεις του διευθυντή εγκεκριμένου κατά νόμο συμβουλευτικού ή θεραπευτικού προγράμματος σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής

απεξάρτησης, ότι ο δράστης έχει προσέλθει οικειοθελώς και καταβάλλει σοβαρές προσπάθειες για την απεξάρτηση του. Αν ο δράστης ολοκληρώσει με επιτυχία το θεραπευτικό πρόγραμμα, σύμφωνα με έγγραφη βεβαίωση και έκθεση του διευθυντή του προγράμματος, το συμβούλιο πλημμελειοδικών, μπορεί να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη, εφόσον η τελευταία θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την επανένταξη του στην κοινωνική ζωή. Τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραπάνω εκθέσεις του διευθυντή θεραπευτικού προγράμματος είναι απόρρητα και απαγορεύεται η ανακοίνωση τους σε οποιονδήποτε άλλον εκτός από τον ίδιο το χρήστη ναρκωτικών, που υποβλήθηκε σε θεραπεία, επί ανηλικού δε στον έχοντα την επιμέλεια. Το ευεργέτημα των προηγούμενων εδαφίων παρέχεται μία μόνο φορά.

β) Ο αρμόδιος εισαγγελέας αναστέλλει με διάταξη του την ισχύ εντάλματος σύλληψης προσώπου, που παρακολουθεί εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, εάν το ένταλμα αυτό αφορά εγκλήματα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και φέρονται ότι τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του διωκομένου στο παραπάνω πρόγραμμα. Στην περίπτωση που έχει διατηρηθεί η ισχύς του με σύμφωνη γνώμη του προέδρου εφετών ή με βούλευμα, τότε για την αναστολή αποφασίζει το συμβούλιο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η κατηγορία.

γ) Το δικαστήριο που εξέδωσε την οριστική, τελεσίδικη ή αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση αναστέλλει την εκτέλεση των στερητικών της ελευθερίας και των χρηματικών ποινών, προσώπου που παρακολουθεί εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης εκτός σωφρονιστικών καταστημάτων μέχρι την ολοκλήρωση του, εάν οι ποινές αυτές αφορούν πράξεις που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του διωκομένου στο θεραπευτικό πρόγραμμα, εφόσον βεβαιώνεται από τον υπεύθυνο αυτού του προγράμματος η συνεπής παρακολούθησή του εκ μέρους του διωκομένου. Η αναστολή αυτή χορηγείται υπό τον όρο συνέχισης της παρακολούθησης και ολοκλήρωσης του προγράμματος απεξάρτησης και ανακαλείται σε περίπτωση παραβίασης των όρων αυτών.

Με τις ίδιες προϋποθέσεις και με διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα αναστέλλεται προσωρινά η εκτέλεση των ανωτέρω ποινών έως ότου εκδοθεί η απόφαση του δικαστηρίου επί της αίτησης αναστολής εκτέλεσης που υποβάλλεται κατά το προηγούμενο εδάφιο.

Εάν για οποιονδήποτε λόγο έχει χωρήσει βεβαίωση της χρηματικής ποινής και των εξόδων, με απόφαση του προϊστάμενου της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας (ΔΟΥ), αναστέλλεται υποχρεωτικά η λήψη κάθε δυσμενούς ατομικού μέτρου και κάθε μέτρου αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ως και κάθε τοκογονία ή προσαύξηση του βεβαιωθέντος ποσού. Για την εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου επιμελείται, κατόπιν αιτήσεως του καταδικασθέντος, ο αρμόδιος εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών του δικαστηρίου που εξέδωσε την περί αναστολής απόφαση, ενημερώνοντας εγγράφως τον προϊστάμενο της αρμόδιας ΔΟΥ. Εάν η αναστολή ανακληθεί, ο εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών ενημερώνει σχετικά τον προϊστάμενο της αρμόδιας ΔΟΥ. Στην περίπτωση αυτή η αναστολή των δυσμενών ατομικών μέτρων και των μέτρων αναγκαστικής είσπραξης

της συναφούς οφειλής ανακαλείται και συνεχίζονται η τοκογονία ή οι προσαυξήσεις του βεβαιωθέντος ποσού.

33. Με την παρ. 3 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 32 του Ν. 4139/2013, που ορίζει τα εξής:

2. Σε δράστη που κατηγορείται για εγκλήματα της παραγράφου 1 και απέκτησε την έξη της χρήσης ναρκωτικών ουσιών, την οποία δεν μπορεί να αποβάλει με τις δικές του δυνάμεις εφόσον έχει ενταχθεί σε εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης:

34. Με την παρ. 4 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται το πρώτο εδάφιο και η περίπτωση α) της παρ. 1 του άρθρου 33 του Ν. 4139/2013, που ορίζουν τα εξής:

1. Μετά την ολοκλήρωση με επιτυχία του εγκεκριμένου κατά νόμο συμβουλευτικού ή θεραπευτικού προγράμματος σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, που πιστοποιείται εγγράφως από τον επιστημονικό διευθυντή του οικείου προγράμματος:

α) Ανεξάρτητα από τους όρους που θέτουν οι διατάξεις των άρθρων 99 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, αν κάποιος καταδικαστεί για εγκλήματα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 32 παράγραφος 1, που τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του στο θεραπευτικό πρόγραμμα, η εκτέλεση τόσο της στερητικής της ελευθερίας όσο και της χρηματικής ποινής αναστέλλεται υποχρεωτικά για ορισμένο χρονικό διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία (3) και ανώτερο από έξι (6) έτη, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από το δικαστήριο, οι οποίοι πρέπει να σχετίζονται με τη διαπίστωση της διατήρησης της απεξάρτησης. Όσοι έχουν καταδικαστεί μπορούν να υποβάλουν σχετική αίτηση αναστολής στο δικαστήριο που εξέδωσε την οριστική, τελεσίδικη ή αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση. Η παραπάνω αναστολή ανακαλείται μόνο αν δεν τηρηθούν οι όροι της απόφασης. Εάν η αναστολή δεν ανακληθεί η ποινή που είχε ανασταλεί θεωρείται σαν να μην είχε επιβληθεί.

Εάν για οποιονδήποτε λόγο έχει χωρήσει βεβαίωση της χρηματικής ποινής και των εξόδων, με απόφαση του προϊσταμένου της αρμόδιας ΔΟΥ, αναστέλλεται υποχρεωτικά η λήψη κάθε δυσμενούς ατομικού μέτρου και κάθε μέτρου αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ως και κάθε τοκογονία ή προσαύξηση του βεβαιωθέντος ποσού για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή που χορηγήθηκε κατά τα ανωτέρω εδάφια ή κατά τις διατάξεις των άρθρων 99 και επόμενα του Π.Κ.. Εφόσον ο χρόνος δοκιμασίας παρέλθει επιτυχώς, τα σχετικά χρέη διαγράφονται κατά τον ίδιο τρόπο. Για την εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου επιμελείται, κατόπιν αιτήσεως του καταδικασθέντος, ο αρμόδιος εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών του δικαστηρίου που εξέδωσε την περί αναστολής απόφαση, ενημερώνοντας εγγράφως τον προϊστάμενο της αρμόδιας ΔΟΥ. Εάν η αναστολή ανακληθεί, ο εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών ενημερώνει σχετικά τον προϊστάμενο της αρμόδιας ΔΟΥ. Στην περίπτωση αυτή η αναστολή των δυσμενών ατομικών μέτρων και των μέτρων αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ανακαλείται και συνεχίζονται η τοκογονία ή οι προσαυξήσεις του βεβαιωθέντος ποσού.

35. Με την παρ. 5 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 33 του Ν. 4139/2013, που ορίζει τα εξής:

Όποιος έχει βεβαίωση ολοκλήρωσης εγκεκριμένου κατά νόμο συμβουλευτικού ή θεραπευτικού προγράμματος σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, θεωρείται ότι κατά την εισαγωγή του για θεραπεία είχε αποκτήσει την έξη της χρήσης ναρκωτικών ουσιών.

36. Με την παρ. 6 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 34 του Ν. 4139/2013, που ορίζει τα εξής:

1. Αν καταδικαστεί για πράξη του άρθρου 32 παράγραφος 1 δράστης που κρίθηκε ως εξαρτημένος και δηλώνει ότι επιθυμεί να συμμετάσχει σε εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, διατάσσεται η εισαγωγή του σε θεραπευτικό ή ειδικό κατάστημα κράτησης ή σε κατάστημα κράτησης ή σε τμήμα αυτού στο οποίο λειτουργεί τέτοιο πρόγραμμα, όπου υποβάλλεται σε πρόγραμμα παρακολούθησης και σωματικής αποτοξίνωσης διάρκειας τριών εβδομάδων. Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση της παραπάνω φάσης, ειδική επιτροπή που ορίζεται στο άρθρο 31 στοιχείο β' μπορεί να διατάξει την παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης. Ο χρόνος παραμονής στα ανωτέρω καταστήματα υπολογίζεται ως χρόνος έκτισης της ποινής.

2. Εάν κρατούμενος για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη ισχυριστεί ότι είναι εξαρτημένος από ναρκωτικά, δηλώνοντας παράλληλα ότι επιθυμεί να συμμετάσχει σε πρόγραμμα απεξάρτησης, η ειδική επιτροπή του άρθρου 31 περίπτωση β' διατάσσει την εισαγωγή του σε πρόγραμμα παρακολούθησης και σωματικής αποτοξίνωσης εντός σωφρονιστικού καταστήματος. Μετά την παρέλευση τριών εβδομάδων συνέρχεται η ίδια επιτροπή και, εφόσον διαγνώσει ότι ο κρατούμενος είναι ψυχολογικά εξαρτημένος από τη χρήση ναρκωτικών, διατάσσει την εισαγωγή του σε συμβουλευτικό πρόγραμμα ψυχολογικής απεξάρτησης που λειτουργεί εντός του σωφρονιστικού καταστήματος.

3. Εάν σε κατάστημα κράτησης εφαρμόζεται εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης, ο κρατούμενος που το παρακολουθεί δεν μεταγεται σε άλλο κατάστημα για όσο χρόνο διαρκεί η συστηματική παρακολούθηση εκ μέρους του, εκτός αν παραγγελθεί η μεταγωγή του για λόγους σχετικούς με την ομαλή λειτουργία του καταστήματος κράτησης ή δικαστικούς, οπότε επαναμετάγεται μετά την έκλειψη αυτής της αιτίας. Σε περίπτωση μεταγωγής για λόγους σχετικούς με την ομαλή λειτουργία του καταστήματος κράτησης (άρθρα 72 περίπτωση δ' και 76 του ν. 2776/1999, Α' 291) προτιμάται κατάστημα όπου αναπτύσσεται εγκεκριμένο συμβουλευτικό πρόγραμμα, εκτός αν επιβάλλεται η μεταγωγή για σοβαρούς λόγους σε άλλο. Όποιος κρατούμενος έχει κριθεί ως εξαρτημένος κατά τα οριζόμενα παραπάνω και επιθυμεί να παρακολουθήσει συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχολογικής απεξάρτησης, πρέπει να διευκολύνεται ή να μεταγεται σε φυλακή όπου λειτουργεί σχετικό πρόγραμμα και παραμένει αν το παρακολουθεί συστηματικά, εφόσον οι εκάστοτε διαθέσιμοι χώροι το επιτρέπουν.

37. Με την παρ. 7 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 35 του Ν. 4139/2013, που ορίζει τα εξής:

1. Όποιος έχει καταδικαστεί για εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 σε στερητική της ελευθερίας ποινή και την εκτίει στη φυλακή, αν παρακολούθησε με επιτυχία εγκεκριμένο κατά νόμο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης με ή χωρίς υποκατάστατα και σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης και υπάρχει βεβαίωση από αναγνωρισμένο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης που λειτουργεί εκτός του σωφρονιστικού καταστήματος ότι γίνεται αποδεκτός σε αυτό, μπορεί να απολυθεί με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής και πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που ορίζεται στα άρθρα 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, με τον όρο παρακολούθησης του οικείου προγράμματος και εφόσον έχει εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τουλάχιστον το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής. Οι υπεύθυνοι του προγράμματος έχουν την υποχρέωση να ενημερώνουν την πρώτη ημέρα κάθε δεύτερου μήνα τη δικαστική αρχή και να συμπληρώνουν ειδικό δελτίο, στο οποίο αναφέρεται ρητά η συνεχής παρακολούθηση, η συναφής πρόοδος, η σταθεροποίηση και η επιτυχής ολοκλήρωση του. Η αδικαιολόγητη διακοπή της παρακολούθησης του προγράμματος αναφέρεται άμεσα στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών και το συμβούλιο πλημμελειοδικών προχωρεί σε ανάκληση της απόλυσης.

2. Όποιος καταδικάσθηκε σε ποινή φυλάκισης για οποιοδήποτε έγκλημα και υποβάλλεται σε συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης κατά την προηγούμενη παράγραφο, μπορεί με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών του τόπου της κράτησης, ύστερα από γνώμη της οικείας ειδικής επιτροπής του άρθρου 31 στοιχείο β', να απολυθεί υπό όρο και πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που ορίζεται στα άρθρα 105 και επόμενα του Π.Κ., εφόσον έχει παρακολουθήσει με επιτυχία το πρόγραμμα απεξάρτησης. Το συμβούλιο μπορεί να επιβάλει στον απολυόμενο την υποχρέωση να εμφανίζεται ανά τακτικά χρονικά διαστήματα σε ειδικό θεραπευτικό κατάστημα απεξάρτησης και να υποβάλλεται σε εξετάσεις. Αν από αυτές αποδειχθεί ότι ξανάρχισε τη χρήση ναρκωτικών ή αν αρνείται ή παραλείπει να εξετάζεται, το ειδικό θεραπευτικό κατάστημα υποχρεούται να ειδοποιεί τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, οπότε ανακαλείται η απόλυση με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών.

3. Ο χρόνος παραμονής στο εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης σε κάθε περίπτωση θεωρείται ως χρόνος έκτισης ποινής.

4. Εφόσον εκείνος που καταδικάστηκε έχει απολυθεί υπό όρο, ύστερα από επιτυχή παρακολούθηση εγκεκριμένου θεραπευτικού προγράμματος, η καταδικαστική απόφαση για εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 32, καθώς και το βούλευμα που διατάσσει την απόλυση κατά τις προηγούμενες παραγράφους αναγράφεται μόνο στα αντίγραφα ποινικού μητρώου που προορίζονται για δικαστική χρήση.

5. Όποιος καταδικάστηκε για έγκλημα του άρθρου 23 σε ποινή ισόβιας κάθειρξης, μπορεί να απολυθεί υπό τον όρο της ανάκλησης εφόσον έχει εκτίσει τουλάχιστον είκοσι πέντε έτη. Στον κατάδικο αυτόν δεν μπορεί να χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο αν δεν έχει παραμείνει στο κατάστημα κράτησης για χρονικό διάστημα είκοσι ετών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα.

38. Με την παρ. 8 του άρθρου 4 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 51 του Ν. 4139/2013, που ορίζει τα εξής:

Εγκεκριμένοι οργανισμοί ή φορείς για την υλοποίηση των δράσεων που μνημονεύονται στα άρθρα 30-35 είναι οι εξής:

- 1) Οργανισμός κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.)
- 2) Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕ.Θ.Ε.Α.)
- 3) Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών (Ψ.Ν.Α.)
- 4) Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης (Ψ.Ν.Θ.).

39. Με την παρ. 1 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η περ. β της παρ. 4 του άρθρου 17 του ν. 2298/1995 (Α' 62), που ορίζει τα εξής:

β) η τοποθέτηση αυτή επιβάλλεται ως περιοριστικός όρος κατά το άρθρο 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

40. Με την παρ. 2 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου καταργείται η παρ. 5 του άρθρου 17 του ν. 2298/1995 (Α' 62), που ορίζει τα εξής:

5. Στα Ιδρύματα Αγωγής Ανηλίκων εισάγονται επίσης ανήλικοι, οι οποίοι διαβιώνουν σε κοινωνικό περιβάλλον ατόμων τα οποία τελούν καθ' έξη ή κατ' επάγγελμα αξιόποινες πράξεις, εφόσον υπάρχει γνωμάτευση του Επιμελητή Ανηλίκων ότι δεν είναι εφικτή ή σκόπιμη η ένταξη τους σε προνοιακό ίδρυμα φιλοξενίας ανηλίκων. Στην περίπτωση αυτή για την εισαγωγή είναι αναγκαία η υποβολή αίτησης των προσώπων που έχουν τη γονική μέριμνα του ανηλίκου ή, εφόσον την αίτηση αυτή υποβάλλει οποιοσδήποτε τρίτος, η γραπτή συναίνεση τους. Αν την αίτηση υποβάλλει ο εισαγγελέας ανηλίκων, δεν απαιτείται συναίνεση των προσώπων που ασκούν τη γονική μέριμνα. Η αίτηση υποβάλλεται στις Εταιρείες Προστασίας Ανηλίκων ή στον εισαγγελέα πρωτοδικών ή στις αστυνομικές αρχές του τόπου κατοικίας του ανηλίκου και διαβιβάζεται στον Δικαστή Ανηλίκων. Ο τελευταίος αποφασίζει, αφού λάβει υπόψη την προσωπικότητα του ανηλίκου και τις κοινωνικές συνθήκες του περιβάλλοντος του, μετά από ακρόαση του ανηλίκου, εφόσον αυτή είναι εφικτή, συνεκτιμώντας και τη γνωμάτευση του Επιμελητή Ανηλίκων. Στην απόφαση προσδιορίζεται η μέγιστη διάρκεια του εγκλεισμού στο ίδρυμα.

41. Με την παρ. 3 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παρ. 10 του άρθρου 17 του ν. 2298/1995 (Α' 62), που ορίζει τα εξής:

10. Στους ανήλικους που έχουν εισαχθεί στα Ιδρύματα Αγωγής κατά τις παραγράφους 4 και 5 ο Δικαστής Ανηλίκων μπορεί να χορηγεί άδεια δοκιμασίας ή άδεια για λόγους υγείας. Η άδεια δοκιμασίας χορηγείται ύστερα από αιτιολογημένη γνώμη του Διευθυντή του Ιδρύματος και έχει διάρκεια ως έξι (6) μήνες, η οποία μπορεί να παραταθεί έως έξι (6) μήνες. Η τμηματική χορήγηση της είναι επίσης δυνατή. Η άδεια για λόγους υγείας χορηγείται ύστερα από αιτιολογημένη έκθεση του ιατρού του καταστήματος και αφορά κατ' οίκον νοσηλεία.

42. Με την παρ. 1 του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 4 του ν.δ. 1017/1971 (ΦΕΚ 209 Α'), που ορίζει τα εξής:

1. Το Ταμείο διοικείται από εννεαμελές διοικητικό συμβούλιο το οποίο αποτελείται από:

α) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ως Πρόεδρο

β) έναν σύμβουλο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που υποδεικνύεται από τον οικείο Πρόεδρο, ως Αντιπρόεδρο

γ) τον Γενικό Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, ο οποίος είναι πρόσωπο με αναγνωρισμένο κύρος και εμπειρία στη Δημόσια Διοίκηση. Ο Γενικός Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου είναι πλήρους απασχόλησης

δ) έναν γενικό διευθυντή ή Προϊστάμενο Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών (Γ.Λ.Κ.), ο οποίος υποδεικνύεται από τον οικείο Υπουργό

ε) έναν υπάλληλο της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που είναι τουλάχιστον Προϊστάμενος Διευθύνσεως, αναπληρούμενος από Προϊστάμενο άλλης Διευθύνσεως, ή ένα υπηρεσιακό στέλεχος εποπτευόμενου από το Υπουργείο Δικαιοσύνης φορέα

στ) τέσσερα (4) μέλη αναγνωρισμένου κύρους και εμπειρίας, εκ των οποίων τρεις (3) είναι Δικηγόροι παρ' Αρείω Πάγω ένας δε από αυτούς από τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών.

43. Με την παρ. 2 του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 5 του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209), που ορίζει τα εξής:

Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί με απόφαση του να αναθέτει την άσκηση ορισμένων αρμοδιοτήτων του στον πρόεδρο, στον γενικό γραμματέα ή σε άλλο μέλος του ή σε δικαστικούς λειτουργούς ή σε προϊσταμένους υπηρεσιών αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή και να εξουσιοδοτεί αυτούς προς ενέργεια ορισμένων πράξεων.

44. Με την παρ. 3 του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται το άρθρο 6 του ν.δ. 1017/1971, που ορίζει τα εξής:

Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου εκπροσωπεί το Ταμείο ενώπιον πάσης Δικαστικής, Διοικητικής ή άλλης Αρχής, διορίζει τους πληρεξουσίους δικηγόρους του Ταμείου, συγκαλεί το Διοικητικό Συμβούλιο, καθορίζει την ημερήσια διάταξη, διευθύνει τις συνεδριάσεις και κατευθύνει τις εργασίες του, παρακολουθεί την εφαρμογή των αποφάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου και ασκεί τις αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου που του μεταβιβάζονται από αυτό. Αν ο Πρόεδρος του Δ.Σ. απουσιάζει ή κωλύεται, αναπληρώνεται από τον Αντιπρόεδρο αυτού και αν και αυτός απουσιάζει ή κωλύεται, από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου που ορίζεται από αυτό.

45. Με την παρ. 4 του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου καταργείται το άρθρο 6Α του ν.δ.

1017/1971 , που ορίζει τα εξής:

Άρθρο 6Α

Αρμοδιότητες Γενικού Γραμματέα

- 1) Ο Γενικός Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου προΐσταται του προσωπικού του Ταμείου, διευθύνει το έργο των υπηρεσιών του, έχει την ευθύνη για την εύρυθμη λειτουργία του, υπογράφει τις νομίμως εκδιδόμενες εντολές πληρωμής και υπογράφει κάθε έγγραφο του Ταμείου.
- 2) Ο Γενικός Γραμματέας του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, με απόφαση του μπορεί να εξουσιοδοτεί τον Διευθυντή του Ταμείου να υπογράφει, κατά περίπτωση με εντολή Γενικού Γραμματέα όλες τις αποφάσεις, έγγραφα, εντολές ή άλλες πράξεις, που αφορούν στις αρμοδιότητες του Γενικού Γραμματέα. Επίσης, μπορεί να μεταβιβάζει στον Διευθυντή του Ταμείου την αρμοδιότητα υπογραφής των χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής ή άλλων τίτλων πληρωμής του Ταμείου, μέχρις ορισμένου ποσού το ύψος του οποίου καθορίζεται με την ίδια απόφαση.
- 3) Αν εκλείψει, απουσιάζει ή κωλύεται ο Γενικός Γραμματέας αναπληρώνεται από μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου το οποίο ορίζεται από τον ίδιο.
- 4) Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται οι αποδοχές του Γενικού Γραμματέα, καθώς και οι αποζημιώσεις των λοιπών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου.